

[Lenger]

Her er vi fremme ved det afgørende punkt. Det er, om der faktisk er penge i debatten, om der er penge i den positive holdning, vi har i dag. Jeg tror ikke, debatten i sig selv flytter kroner. Den kan fastholde holdninger, og det er vigtigt, men dagsordenen giver trods alt et godt udgangspunkt for det videre arbejde, som det så er op til de relevante organisationer, partierne, deltagerne i den offentlige debat og andre at fylde ud. Vi har et godt udgangspunkt for den videre debat, og vi har et godt udgangspunkt for den videre argumentation.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at i betragtning af, hvor store udgifter indsatsen mod AIDS vil beslaglægge i de kommende år, kan vi ikke gå ud fra, at vi kan regne med, at midlerne vil kunne afholdes inden for Indenrigsministeriets nuværende økonomiske rammer. Hvis det bliver stillet op som en forudsætning, at Indenrigsministeriet selv skal finde pengene, ved vi, at der kommer meget få bukser ud af det skind.

Jeg synes ligesom hr. Henning Rasmussen og fru Dorte Bennedsen, at indenrigsministeren var meget upræcis, da vi kom til spørgsmålet om, i hvilket omfang der faktisk vil blive stillet økonomiske midler til rådighed. Han kan selvfølgelig have sine gode grunde til, at spørgsmålet ikke er afklaret, men hvis der går alt for lang tid, eller hvis det, der kommer næste gang, er at regne for en dråbe i havet, så vil der ske to ting: vi må tage en ny politisk runde, og den brede politiske enighed, som jeg er glad for at der er, vil næppe kunne holde. Der er ingen tvivl om, at hvis de holdninger, vi har, skal have vægt, så må vi også kunne fremvise resultater, og resultater i denne forbindelse koster altså penge.

Jeg vil slutte mit indlæg med at love ministeren, at vi i fremtiden vil være præcis lige så flittige og aktive i debatten på det her område, som vi har været hidtil. Jeg håber, at vedtagelsen af dagsordenen og ikke mindst de oplysninger, der er kommet fra Sundhedsstyrelsen i de seneste dage, vil betyde, at vi nu endelig får stillet de nødvendige økonomiske midler til rådighed, sådan at spørgsmålet om indsatsen mod AIDS ikke skal blive genstand for et politisk slagsmål i fremtiden, for det vil være meget ulykkeligt for alle parter.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Formanden må undskylde, at jeg beder om endnu en kort bemærkning, men jeg konstaterede til min noget måbende overraskelse, at ministeren ikke havde bedt om ordet. Jeg vil godt endnu en gang spørge ministeren, om han dog ikke i det mindste vil bekræfte eller meddele, om han har forestillet sig, at bevillinger til dette område først skal på finansloven for 1988, eller det er bevillinger i dette forår.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Med den tavshed, ministeren giver udtryk for – hvis man kan sige det sådan – kan jeg bare sige til ministeren, at det varer ikke ret mange halve uger, før ministeren hører fra os igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 49 af Dorte Bennedsen (S), Grethe Fenger Møller (KF), Bente Nielsen (V), Lenger (SF), Dagmar Mørk Jensen (RV), Birgith Mogensen (CD), Steffensen (KRF) og Tinning (VS) (se foran)

vedtoges med 98 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og VS) mod 2 (FP)

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om forhindring af konflikten på sygehusene.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 24/3 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Fremskridtspartiet foreslår, at der skal gælde fredspligt på sygehusene til og med 31. marts 1989, og at løn- og arbejdsvilkår på